

MURASZOMBAT és VIDÉKE

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk
BALKÁNYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.

Felölös szerkesztő: Dr. CZIFRÁK JÁNOS.

Kiadó:

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények
lap szerkesztőségébe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábos petitors egyszeri hirdetésnél 20
fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyitlert petit sora 50 fill.

Jön a vasut...

(V. S.) Harminez eszlendő révéteg álma valóra válik. Dübörgő vasut száguld végig néptelen, elhagyott vidéken. Még egy-két kapavágás, aztán bele sodródik Muraszombat is az élet küzdelmes forgatagába.

Tul vagyunk már jóval azon, hogy e helyütt a vasutak gazdasági és kulturális jelentőségéről írjunk tirádákat. Hisz tudjuk, hogy a modern gazdasági fegyverek leg-hatalmasabbika a vasut. Egy nép, egy járás bármily nagy legyen is, magára hagyatva, a világtól elzárva szétzülhik, szétmálik. A leghatalmasabb öserő is egyedül, parlagon heverve szétforgácsolódik.

Egy új élet vár Muraszombatra. A tüzes szemű szörnyeteg, a modern idők bátor katonája berobog mihamar. Dübörgő robo-gása felkelti a szunyadást. Csattogó kereke eltiporja a maradiság behomosított várát.

A lehartiát, a szunyadást a munka korszaka váltja fel. Beköltözik szívünkbe a kultura, a haladás szeretele. Idegenek jönnek, mennek majd, elviszik hírünket. Mi is a közlekedési eszközök javultával bejárjuk az országát, meglátjuk és eltanuljuk más városok monumentális institútóit. Felnyitnak szemünk, becsülni és követni tanuljuk a modern haladás törekvéseit.

Megtanuljuk más városoktól, hogy a modern időknek modern követelményei vannak. A közlekedési eszközök tökéletesedése, kifejlődése bedob bennünket is a nagy

világpiacba. Kereskedőink, iparosaink erős munkára lesznek kénytelenek szervezkedni, hogy részt álljanak a szomszédos erős versen-gés közepette.

Egy új világnézet tör utat mindenfelé. Nem lehet többé öibe tett kezekkel nézni a világ folyását.

A hátráké a szerencse, az erőseké a hatalom, a diésőség. A vasut új igényeket támaszt. Gazdasági életszükségleteink meg-változnak, kitágulnak.

A haladás nyomán meginduló erős versengés üdvös és káros következményekkel jár. A monopóliumok korszaka lejárja magát. Ma még testületek, gazdasági erők és tényezők egyesek, családok kisajátított monopóliumai. Ezután szabad lesz a verseny, erőteljes és arányos lesz a küzdelem, mert érdemes lesz dolgozni annak is, ki csak önére és becsületére rakja jövő-jének bázisait, nem pedig familiáris tradíciókra.

Az eladói és vevő viszonya megváltozik. A fenhéjázás kora lejár, helyét az előzékenység, a szolgálatkészség váltja fel. Mindenki ott keresi s találja meg szükségletei kielégítését, ahol ezt legjobban és legolcsó-ban tudja megszerezni. Nem köt többé senkit e rögöz a közlekedési eszközök hiánya.

Felfogja útni fejét a szociális kérdés is. S erős feladatunk lesz a kérdést a helyi viszonyok bőtes mérlegelésével egyengetni, simítani, míg csak annak végleges meg-ol-dása elkövetkezik.

A rustikus felfogás megváltozik. A kul-turális követelmények előtt fel kell tárni kapuinkat. Iskolák fognak emelkedni, hogy hirdessék a tudást. A szellem kincsei job-ban megközelíthetők lesznek, aspirációk keletkeznek, melyekről eddig mitse tudtunk.

Jön a vasut, dübörgő csattogását szinte hallom már. Nem kell profetia hozzá, hogy már előre lássam Muraszombat korszakos fejlődését. Adja a Teremtő, hogy beköltöz-zek hozzánk ami új, hasznos és jó és ne maradjon a régi maradi szemléből csak ami jó.

Jön a vasut. Idegenek jönnek, idegenek mennek. Tanuljunk tőlük, de őrizzük meg sziveinkben azt, ami eddig legdrágább kin-csünk, legerősebb fegyverünk volt: haza-szeretetünket.

Itt állunk egyedül német szomszédság-ban, a magyarság védvára. Nemcsak poli-tikai kérdés, de társadalmi, gazdasági is, hogy önállóságunkat, függetlenségünket meg kell őriznünk minden téren. Ne csabítson bennünket a szomszédság hitegetése, ne kápráztasson el az idegen majmolása, hanem szerezjük és becsüljük önértünk is.

Jön a vasut! Mód és alkalom lesz, hogy magyar földön szerezzük be szükség-leinket s ne tőmjük tovább mi szegények azt a telhetetlen gazdag molochot, mely a mi vérünket szivta évtizedeken át. És ért-sük meg végre a haladó idők nagy tanítását, hogy csak anyagilag erős és független nép lehet politikailag is erős és független!

TÁRCSA.

Velenczében.

Irtá: JÁNOSY GÁBOR

... Viharzugás ébreszt föl álmainkból. Kite-kintek az ablakon — és főséges, borzalmasan szép látvány tárul elém. A haragvó tenger zajgó hullámai titáni esatát állnak a vadul szerteszágul-dozó szelvésekkel, egy-egy földet rázó dörög reszketteti meg közbe-közbe a levegőt; sietve menekül, rohan a rakpartokról az az egy-két di-dergő alak, a kit mindennapi foglalatossága köz-ben lepett meg az elemeknek retentő viaskodása, egy-két halászbárka törtet kétségbeeselt igyeke-zettel kifelé, de szinte lehetetlennek látszik szá-rakra jutása . . . de jó is itt, a bár szelvése szobá-ban, biztos földet állal bámulni a ritka látványt a viharzó tenger habjainak, óriási hullámainak örületes tánczát, a természet elemontomatnak fenséges esatáját, melynek láttára szerényen, re-megve húzódik meg odújában büszke koronája a teremtésnek, az ember . . .

Lassan-lassan enyhül a vihar ereje, esőnde-sül a tenger, szeliden hulldogáló tavaszi eső váltja föl a zajló hullámok kitérésit, hogy nem-sokára, egy rövidke óra mulva már, derült égből hulljon alá az elpihenő víz tükrére s a mosolygó város palotáinak ragyogó márványára a márciusi napsugár.

Sietünk is ki a szobából az éltető levegőre, hogy üdítő séta után megcsodáljuk — a kitűzött program szerint — a Márkus templom ekes-ségét.

Sokat hallottam, sokat olvastam a világnak ez egyik méltán emlegetett nevezetességéről, mely első pillanatra nem egy nagyszerű bazilika komor főségével hat az emberre, mint inkább a ráhal-mozott drága ekeségek bizarr összetételével kész esodálkozásra; mondom, sokat hallhattot és olvas-hattot az ember szent Márk templomáról de szeb-ben, találóbban alig jelentezte azt toll, mint a Ruskiék.

— — — "Oszlopok és fehér kupolák soka-sága, színes fonyból rakott, hosszú, alacsony pyramisa halmazodva; úgy veled: félig aranyból, félig opálból és gyöngyházból való kincsalamaz. alul ott nagy kapunyitási belevája, melyhezettük gyönyörű mozaik, szegélyezett alabástrom farag-vány, tiszta, mint a borostyánkő és gyöngéd, mint az elefantcsont; fantasztikus és bonyolult faragvány, pálmalevelekből s lilomokból, szőlő-ből s gránátalmából; az ágakon fogódzó és röp-kődő madarak; mindez bíbók és tollak végtelen szövedékévé egymásba fonódva; s mindezek közep-te angyalok ünnepélyes alakjai, királyi palacsán, földig onló ruhában, a korlatokon keresztült egy-másnak dölve, alakjuk beleveszve az aranyos alap ragyogásába, mely a körülöttük levő leveleken keresztült tör, megszagattatva és komoran, mint a hajnali fény, a mely elsápadt Éden fiának gallyai közt, mikor réges-régen először kezdtek kapuit

őrizni. S a bejáratoknál a falon köröskörül tarka márványoszlopok jáspisből és porfirból s havas fol-tokkal hintett sötétzöld szerpentinből és márványból, amely félig enged a napfénynek, félig ellene áll az árnyék, a mint róluk visszapöközik, a kek hullám-onvalokat egyenkint emeli ki, mint a hogy a visszafutó tengerár a hullámos homokot ott hagyja; oszlopfők össze-visszavont ezírázattal ekesek, tövükben kinövő leveléscsomó, sarjadt szőlő és boganeslevelek s titokzatos jelek, valamennyi a keresztben kezdődően és végződően s felettük a tág bolítvén, szakadatlan, beszédes láncolata az életnek: angyalok s az égi jelek s az ember munkája, mindegyik a maga kijelölt idejében e földön; s ezen felül még egy sor ragyogó toronyfa, fehér ivekkel vegyülve s skar-láztűn virágokkal selegyezve, — a gyönyörűség zürzavara, melynek közepette a görög paripák aranyos, hatalmas szügyei lánognak a napsugár-ban s szent Márk oroszlánja a csillagos kek mező-ben; míg végre az ívek tarajai, mintegy eldragat-tásában marvány taitékká porlanak széjjel, s magasan felecsapódnak a kek égre, faragott gally-férek és sugarak gyanánt, mintha a Lidó hullá-mtörőit a jeg dermesztette volna meg, mielőtt leestek s a tengeri hablényok klarissal és anethysttel rakták volna ki őket."

— — — Föltekintek a főkapura, mely fölött a híres négy paripa érczen tőrnek meg az olasz napnak vakító sugara. Lysippus vágató lovai ezek, melyeket a velenceiek 1204-ben Konstanti-nápolyból vittek diadalal hatalmas othonkuba s

Tisztelettel kérjük, kiknek előfizetése lejárt, annak megújítását. A kiadóhivatal.

Tallózás.

Hidavatás Muraszombatan.

Jámbor olvasója e bohó írások, ha azt hiszed, hogy nem igaz amit elbeszélünk, nagyon tévedsz. S azt se tessék gondolni, hogy e szomorú ugorakaszomban egyéb lapföltélek híján gunyolódó ujságíró agyban született meg e fantasztikus történet.

Hidavatás volt Muraszombatan. Kedden délutánra volt kitzúve a Lendvára épített vasúti híd próbája. Másutt az eféle szépen esendbe megy, minden emoció nélkül. Nálunk már hetekkel előre készültek a nagy napra.

A komoly apák és anyák már hetekkel ezelőtt nem nyaklevessell vagy vasárfiával akartak sino-rivó gyerekeiket megnyugtani, hanem szent komolysággal ígérték nekik: ha jók lesztek, elvisszük benneteket a hidavatásra. Akinek anyosa volt, az pláne boldog volt. Szentül meg volt győződve minden anyóssal megaldott boldog vő, hogy a vasúti hidakat úgy szokás kipróbálni, hogy ráültek az épülő hidra az összes jól situált anyósokat s ha a szegény híd kibírja a sok anyóst, akkor jó a híd, ha pedig leszakad a sok anyós alatt, akkor meg pláne jó, mert a sok anyós a vízbe ful. Szóval a legvermesebb reményekkel nézett mindenki a hidavatásra. S kedden végre eljött a nagy nap. Voltak kíváncsiak, akik már a hétfő éjjel a híd tájékán töltötték, hogy jó helyet kapjanak. Nagy izgalomban volt az egész város. Sokan voltak, akik még életükbe se láttak eleven vasúti mozdonyt. Ezek meg éppen kíváncsiak voltak. Kedden reggel 4 órakor már talpon volt az egész város. Azt hitte az ember, választás készül. Sippal, dobbal, zenével vonultak ki a helyszínre a kíváncsiak. Oly porfelhő kerekedett a népvándorlás nyomában, hogy másnap a városba egy esep porszemet se lehetett látni, mert mind lenyelték a sietéstől lihegő kíváncsiak. Reggel nyolczkor már künn volt a helyi intelligencia is s várt türelmetlenül. S lázas izgalomban teltek a percek, órák. Végre del lett s a mozdony még mindig késétt. Akik 30 évig türelmesen vártak a vasutra, most egyezre türelmetlenek lettek s éles szavakban fakadtak ki a vállalat ellen. Im egyszerre megkondul a toronyóra. Dél lett. Mi lesz most, ha haza megyünk, lekésünk. Mit volt mit tenni, fűrge biciklisták szaladtak a vendéglőbe s fél óra alatt künn ebédelt az Isten szabad ege alatt a természet lágy öleiben az egész város.

S odahaza szegény szakácsnők kihajították a romlásnak és kozmásodásnak indult étkeiket az utcára, mert nem volt, aki megegye. Ebéd után a kártyázók munkához láttak s folyt az alsós vigan. A hölgyek addig egymás toilletjeit bírálgatták műért szemekkel. A gyermekek pedig minden zsen nélkül neki vetköztek s vigan lubicoltak a szilaj Lendva sebesen rohanó árjában. E sorok írója, mikor a helyszínre tévedt, azt

hitte, hogy ismét a plebéjusok vonultak ki a Mons-Sacerre s mint Menenius Agrippa egykoron mesésbe kezdett a gyomorról s a vége az lett, hogy szegényt meggyomrozták érte.

Végre délután hat óra lett. A türelmetlenség nőttön elke.

A gyermekek sirtak, jajveszékelték, az anyák férjeiket szidták, hogy miért esaltán ki őket hiába. S mindenki kiesnylőleg elítélte, hogy hogy is lehet oly kíváncsi lenni, de azért senki sem mozdult a helyéből. Sőt újabb és újabb csapatok szállingóztak. Ember ember hátán tolongott, úgy hogy a mentőknek is ki kellett vonulniuk s akadt is dolguk, mert sokan rosszul lettek a melegtől, meg a kiállott izgalomtól. Boldog volt, akinek mind a két lábán volt tyukszeme, mert a kíváncsi talakodók egy láb összetiprásával be se érték volna.

Végre este lett. Leszállt az alkony. Lement a nap s csillagok jötteknek. De a tömeg mozdulatlanul állott, azaz fekdött a fűben a fáradságtól elankadva.

Ismét küldöczők szaladtak szét a városban. S egy fél óra alatt tele volt a tér ágyakkal. Azt hitte az ember huzcolkodás van, mindenki elhatározta, hogy künn tölti az éjet s megvárja a vasutat. Csend lett, aludt mindenki. Oly gyengéd horkolások hallatszottak, hogy az ember azt hitte, hogy valami siktetéma intézet dalárdája zümögő lágyan, esendesen. Egyszer csak valaki felriad álmából s elkölti: jön a vasut. Egy pillanat s talpon volt mindenki, de a vasutnak még se híre, se hamva. Nosza lett dalakodás, röhögtek a szegény emberre, ki hasztalan mentegette magát, hogy ő csak álmódott, véresre verték úgy, hogy a mentők vették otalmukba.

E kis incidens után újra aludni tértek. Ine egyszerre éles fűty harsán, jön a vonat. Felriadt mindenki. Sokan háloingbe, többen a nélkül által szemekkel futkostak össze-vissza a síneken. S megjött ő, a nagy Ő, a szörnyeteg, a vasut. Némelek bántultak, nem értették, hogy hogyan jöhet a vonat lo nélkül, végre megmagyarázták neki, hogy a vonatokban a lovak beun vannak s nem künn.

Az asszonyok fehér kendőt lobogtattak, a leánykák virágot szórtak, a férfiak a vonat elé álltak s örömkönyeket hullatva ölelték a szilaj gőzmasinát, mely dübörögve száguldott át a nagy hidon. Így esett meg Muraszombatan a hidavatás. Végre reggel 4 óra felé haza szállingózott mindenki, A rendőrség ez uton tudatja a nagyerdemű közönséggel, hogy a helyszínen egy remontot készorát, egy lakk feleipőt, egy üres orszényt, egy elül tölhető flobert puskát és egy hátul gombolható gyermeknaadrágot találtak, melyeket igazolt tulajdonosuk a rendőrségen bármikor átvehetnek. (V.)

Az előfizetések és hirdetések a kiadóhivatal címére küldendők.

Dalok egy leányról...

I.

Te vagy a szépség, te vagy a jóság,
Ragyogó álom, tündér valóság.

Nincsen más vágyam, ábrándom semmi:
Követő árnyad akarok lenni.

Hogyha nem is látsz, ott vagyok véled,
Álmaim heragogyja a keped.

Utam beszegik fésző virágok,
Tudom közöttük reád találok.

Bár merre mégysz is, nyomodba lépek,
S fakad szívembe, vídám dal, ének.

Te vagy a szépség, te vagy a jóság,
Ragyogó álom, tündér valóság.

Képed az éltm vágygyal belengi
Követő árnyad akarok lenni.

II.

Szeretek egy kislányt
Nincsen annak párja,
Nincs hasonló hozzá
Kerek e világba.

Nem kértem még mástól
Soha, hogy ő szép-e,
Te vagy mégis szívem
Édes százszorszépe.

Azt se tudom mit is
Szeretek te benned,
Talan azt a bohó,
Pajzán üde felked.

Vagy ragyogó szemed
Ékes ragyogását,
Vagy mosolygó ajkad
Édes dalolását.

Nem tudom mért vagyok
Rabja a szemednek,
Csak azt tudom, hogy én
Igazán szeretlek.

Nappal vágyaimban
Is tehozad szállok,
Rólad sugnak nekem
Tavaszi virágok.

városuk feltétel kincsenek, méltó büszkeségének, a Márk templomnak fenséges homlokára tüzték a drága szakmányt, hogy messzinan hirdesse a meggyőzhetetlen köztársaságnak dicsőségét.

A templom előtt álló három sudar ezédrusfa tetejéről — melyen egykoron a meghódott államok lobogtóg lengette a szél, most az egységes Olaszország tricolorja lobog, s e tricolor védelme alatt nem vész el, nem hanyatlók gyászos végbe a szárnyas oroszlan városa, hanem új virulásnak utján halad előre.

Hiszem most nem egy Olasz, de egy büszke és szabad nemzet, az egész Olaszország ápolja a régi Venezia nagyságának, dicsőséges múltjának gyönyörű kultuszát...

Belépünk a templom tornáczába. Nem halljuk a körülöttünk hullámozó emberáradat zsongását, a virágáros leányok, a velencei apró emléktárgyakkal ugyancsak megrakott utcazi elarusítók, a templom előtt heverő, jagató, felmeztelen koldusok kiabálását, felretöljük az utunkba tolokodókat, a kik rendíthetetlenül követnek, körülvesznek bennünket s az ember orra előtt hadonázva, ajánlgatják kitarót türelmenel, tudejük szapora igénybevételével ócska árucikkeiket... az utcai életnek ezer meg ezer, komikus, tragikus és tragikomikus jelenete fölött való kíváncsiság nem bánt nem zavar: mindenről megfeledkeznek e nagyserű helyen, lábaink szinte odagyökereznek a csodálattól, az elragadtatástól a drága márvány-

mozaik talajba, a mint áhitattal ráfededkezik szemünknek reszkető tekintete a templom előcsarnokának szterteragogyó ékességeire. Színte dobzdók a gyönyörű csarnok — mint minden temploma ez istenaldotta, szépséges földnek — a különféle színekben pompázó márványtól, szinarany mozaik képektől, szobroktól, faragványoktól, melyeknek tömegét szemlelvé, beleszedül az ember a kincsek e ragyogásának a látásába. Különösen megragadják az embert a szinarany menyezetlen kirakott csodaszép mozaik képek, melyek szent Márk apostolt, a város védőjét ábrázolják s több, az Irásból vett jeleneteket tüntetnek föl a színek bámulatos, káprázatos változatosságaitól ragyogó, remek kivitelben.

Középen pedig, kék mezőben, arany-csillagok között áll büszkén, fonségesen a velencei szárnyas oroszlan... A kíváncsi embereknek mögöttünk hullámozó nagy tömege nem enged tovább szemlélni a káprázatos szép előcsarnokot, besodor az ember a templom belsejébe, hol — éppen virágvasarnapja lévén — a hívők, az idegenek, a kíváncsiak ezrei várják az istonitisztelet megkezdését.

Telhat a templomban vagyunk. Borongó homály ül a roppant teremben, csak a kupolákon tő keresztül, egy-egy szűk nyílásba hatolva — a napnak egy-két reszkető sugára, sejtelmes fényt borítván az alabástrommal fődött falakra, a színes márványoszlopokra, a szentek szobraira és ragyo-

góra világítván a föltár előtt álló hatalmas keresztet...

Itt, a föltárban őrzik a város védőszentjét, Márk evangélistának ereklyéit, dicszagad aranyozásu, igazgyöngyökkel, drágakövekkel telerakott lemez alatt.

Nem kísérem megészletezni, apróra leírni mindazt, a mit e templomban láthat az ember. Hiszen az első pillanában, mikor megrendülve a nyert benyomások hatása alatt, körültekint a néző e fonséges helyen, azt se tudja, mit bámuljon, hol kezdje szemlélését, az oltárok, az alabástrom szobrok, domborművek, mozaikok, a mennyezet tündöklő képei, a sok ragyogás láttára szinte elszédül a tekintet s — bámit mondjon a modern, a ezinikus székszis — a vallásos áhitat érzése szállja meg a lelket, akáriféle hiten valjja, imádjia is az ember az Istent!

Ime ott, — az első és a második kupola között való ivezetten az Ur Jézus Krisztus halálának és megdicsőülésének jelenetét ábrázolják.

A második kupola legmagasabb pontján Krisztus mennybemenetelét látjuk, a mint angyaloktól vitette szűle az örökkévalóság egebe. Jézus alatt, az olajfak hegyén állnak az apostolok Máriával; ezek után, már a kupola ablakai közt a keresztény erényeknek az ábrázolása ragadja meg figyelmünket.

(Folyt. köv.)

Éjjel álmaimban
Előttém a képed,
Mint bujdosó árnyék
Követlek én téged.

Ahol te vagy, mindig
Ott szeretek lenni,
Közledebe élni,
Álmodni, szeretni.

Vályi Sándor.

HIREK.

Felmentett testvérgyilkos.

Vrecsics Mátvás bírószeiki lakosnak folyó évi február hó elején valami ügyes-bajos dolga akadt Vashidegkútra, ahová testvércücsét, a 40 éves Vrecsics Ivánt is magával vitte. Szánon mentek Vashidegkútra s itt betértek Vogler György vendéglőjébe, ahol Vrecsics Mátvásnak valami fizetni valója volt. Megebedeltek a koresmában s közben kettesben elfogyasztottak 3 liter bort. Hazafelé menet Vég helyi községben egy Pertoci névű ismerősükkkel találkoztak s ennek barátságos hívására bementek a vég helyi koresmába s itt hárman 2 liter új bort italt meg. Vrecsics Mátvás szíve meglágyult a sok italtól és Pertoci barátját szánja haza akarta szállítani. Murafüzresre, Vrecsics Iván ellenzte bátyja szándékát s mivel ez nem állott el elhatározását elfogta a lovakat s maga hajtott haza Bírószeikre a vég helyi koresmában hagyva bátyját. Odahaza Vrecsics Mátvás-nak sorra elbeszélte az uton történetek aztán kiment a verandára. Itt találkoztott bátyjával, Vrecsics Mátvással, aki ingerült állapotban jött haza, neki támadt öccsének amiért ott hagyta a vég helyi koresmában, majd lekaptott az udvaron levő szánról egy hímfát s azzal mellbetaszította öccsét, mire ez hanyatt esett a veranda lépcsőjén majd onnan az udvarra hőküppölygött. Azután az udvaron újra összekapaszodtak, ekkor azonban Vrecsics Iván terítette földhöz a bátyját. Vrecsics Mátvás erre beszaladt a szobába, ledobta felső ruháit, ingujjára vetkőzve bottal kezében kijött újból az udvarra s utána kiáltott távozófelé néző bátyjának: „Most gyere ide ha mersz!” Vrecsics Iván erre felragadt egy létrára. A két testvér újra elkeseredett tusa-ba kezdett. Dulakodás közben az udvarnak az istállók előtti részére jutottak, amely lapos kőekkel volt kirakva. Itt Vrecsics Iván újból földhöz vágta bátyját aztán eltavozott a házról, Vrecsics Mátvás pedig véros fövel a lakására ment s elaludt.

Vrecsics Mátvásné a verekedés folyamán elsőkött hazaról, mert tartott az urától, a ki józan állapotban igen jó ember volt, de itas állapotban s különösen, ha valaki megharagította, a feleségén szokta a beszűjt kiölni. Csak késő este tért haza s megtudta a kocsistól a történetek hideg borogatást rakott urának vérző fejére, aki egyből kénytelen nyugodtan aludt, reggelre azonban minden küzelem nélkül meghalt.

A boncolást teljesítő szakértő orvosok véleménye szerint Vrecsics Mátvás halálát agyszélhűdés okozta, amely koponyacsont repedés és agyúter véres következtében jött létre.

Vrecsics Ivánt erős felindulásban elkövetett halálát okozó súlyos testi sértés büntetével vádolta a kir. ügyész és ma tartott ez ügyben a szombathelyi kir. törvényszék tárgyalást. A törvényszék ítélőtanácsa Kovács Gyula kir. törvényszéki bíró elnöke alatt Auer Károly és Lukács Gábor kir. törvényszéki bírókól állott. A vádhatóság Lamos Elemér kir. alügyész képviselte. A jegyzőkönyvet Tóth Miklós vezette. Vrecsics Ivánt dr. Czifra János védte.

A tárgyalás során beigazoltat nyert, hogy Vrecsics Iván a cselekmény elkövetésekor egyrészt az előzőleg nagymennyiségben elfogyasztott szeszese ittok élvezete következtében, másrészt a bátyjától elszenvedett bántalmazása folytán oly fokú indulatba jött, hogy e miatt a vádbeli cselekményt neki beszámítani nem lehetett.

Ezenkívül az sem nyert bizonyítást, vajjon Vrecsics Mátvás a földhözvágás következtében szenvedte a halálos sérülést, vagy pedig önmagától esett el a dulakodás hevében. A törvényszék ez alapon Vrecsics Ivánt a vad alól felmentette. Az ítélet ellen a közzvaló felelőzést jelentett be.

— Gróf Szápáry László v. b. t. f. nagybirtokos kedden muraszombati kastélyába érkezett s innét pénteken Budapestre utazott.

— Németh Béla szombathelyi pénzügyigazgatási titkár városunkba érkezett s megkezdte az adóhivatalnál a rovanosolást, s egyuttal a kir. járásbírósnágnál a bélyegrovanosolást is teljesíti.

— Hidpróba. A vasut munkálatai már szépen haladnak a befejezés felé. Kedden délután volt a hivatalos műtanrendőri bejárás, mely ezuttal a hidpróba terjedt ki. Erős nagy súlyú mozdonyokkal próbálták ki a hidakat s a munkálatok a szakértők körében is a legnagyobb elismerésre találtak. A bejárást Mosilevics Jenő vasuti és hajózási felügyelő a kereskedelmi miniszterium részéről, Kern Jenő felügyelő a magyar kir. államvasutak képviselőjében, Hvozdovics Antal kir. főmérnök az államépítészeti hivatal főnöke, Rózsa Ernő államvasuti elnök, Hirschler Leo a vállalat részéről és dr. Ritter mérnök a hidépítő gyár képviselőjében teljesítették. A bizottság tagjai a vizsgálat befejeztével társas vacsorára gyűltek s másnap a kora hajnali órákban távoztak városunkból.

— A vasuti közgyűlés. A körmen-d—zalalóv—örizetpéter—muraszombati h. é. vasut részvénytársaság f. hó 15-én tartja Budapestben közgyűlést ez követelő pedig igazgatósági gyűlést tart, melyen járásunkból Pósfaý Pongrácz főszo-lgábiró, igazgatósági tag is részt vesz.

— Hymen. Genur Károly felsőlendvai jónévy vendéglős jegyet váltott Hoffmann Ilonka urhölgygel Kőszegről. — Kollenczer Ignác vizientaly vendéglős leányát Kollenczer Vilma f. hó 13-án vezetl oltárhoz Deutsch Alfred lentl vendéglős.

— Nincs tej. Mint megbízható forráshól értesülünk, a Szápáry László gróf uradalma-nak bérnöksége június hó 1-től kezdődőleg beszűnteti a helybeli piacon a tejárutást s összes tejanya-gát, belevonva a battyánfalvai uradalmat is, Gráeba szállítja. Az uradalom eddigéig majd egész Mura-szombat tejszükségletét ellátta, s annál megdöbben-tőbb most a bérnökség eljárása. Üzleti spekuláció-hoz kevés szavunk lehet, de a köz szempontjából egyenesen kihívja a kritikát a bérnökség eljárása, mert úgy hisszük a lojalis gazdálkodással bizonyos lojalis érdekek kielégítése is jár, különösen midőn az minden áldozat nélkül teljesíthető. Tudomásunk szerint június 1-től fogva a helybeli közkórház is tej nélkül marad. De hát ki is törődik azzal a sok nyomorult beteggel, mikor Gráeban 2 az kettő krajczárral többet adnak a tejért.

— A vasutóvonal párhuzamosan futó és az ugynevezett utájárók hatósági átvetele f. hó 15-én lesz, melyen a varmegyét Hvozdovics Antal kir. főmérnök, az állam építészeti hivatal főnöke és Somogyi Miklós megyei tisztl ügyész fogja képviselni.

— A túzóltó szövetség közgyűlése. Várme-gyénk túzóltó szövetsége nem, mint előre tervebe volt véve Muraszombaton, hanem Pinkafón tartja ez idén rendes közgyűlést. Így tehát (túzólt) egyelőtlen ezuttal megszabadt a rendezés (túzólt) máttól, mely ugyis teljesen készütellenül talála volna. Reméljük azonban, hogy a jövő esztendőre túzóltóink kitesznek magukért és ni akadályra se lesz, hogy a közgyűlés itt megtartható legyen.

— Iskolaszéki gyűlés. Az állami iskola gondnoksága szerdán délután 5 órákor ílést tartott, melyben a folyó ügyeket intézték el és a vizsgálatok sorrendjét állapították meg, melyet a tanfelügyelőséghez terjesztettek fel jóváhagyás végett.

— Kevés a pad. Muraszombat egyetlen séta-helyén kevés a pad, úgy hogy bizony jókor kell kinneni a sétárra, hogy valaki padot tudjon szerezni. S néha óráig kell várakozni, míg az ember a kellemes séta helyen kipihenheti fárada-lmait. Reméljük a községi előjárásról tudni fogja köteleseget s meghozza azt a csekély áldo-zatot a nagy közönségnek és beszerez pár padot.

— Madárnap. A muraszombati áll. el. nép-iskolában szép ünnepség kíséretében számos érdeklődő jelenlétben tartották meg a „Madarak Napját. A gondnokság Pósfaý Pongrácz elnökleté-vel s szép hölgyközönség élvezte a kedves ma-dárlaugatózókat, mondókat, értelmes szép sza-valatokat s a Richter József tanító által betaní-tott precíz háromszólamu énekeket. A megnyitó beszédet és imát Takáts R. István ig. mondta s a madárodok helyes elhelyezését megmagyarázta, egyik gyermek nyomban el is helyezte a fára, Az alkalmi beszédet Richter tanító tartotta.

— Jégesó Ottóházon. Megjötték már a tava-szi meleg napok. Hirtelen s váratlanul jöttek, a nagy hő a gazdák komoly aggodalmát fénye a hirtelen idóváltozás temészetelesen következmé-nyeit. S a félelem nem volt alaptalan. Ottóházon vasárnap éjjel égrengelő mennydörgés közepette megeredt a zápor, majd meg borsó nagyságu jég-darabok hulltak, melyek helyiely-közzel kárt is okoztak.

— A battányi segédgyőző választás. A sok port felvert battányi segédgyőző választás ügye végre dűlőre jutott. Bartáky János segédgyőző választása ellen tudvalegőtt a battányiak felelő-bezést jelentettek be azt mondván, hogy nekik nincs szükségük segédgyőzőre. Várme-gyénk alis-pája azonban máskép gondolkodott s visszautasította az alaptalan felelőzést.

— Cigánylakodalm. Vig zene szó hangjai mellett vonult vasárnap egész városunk utcáin Fára-ónak egy sereg napbarnított ivadéka. Azt hitte a jámbor szemelő, hogy üvöltő deravisek lejtik tüzes táncukat, pedig lakodalm volt a cigánytanáyn. A tüzes tavaszi napárg beközlőzött a cigányviskóba, lángra labbantotta két szerelmes lelek epedő szívét. A menyasszony s a vélegény már azok kö-zül a 40 év körűli jámbor emberek közzl valók, akik kenyerük javát már megették. S talán nem is a szerelem hajította őket össze, hanem az a hatalmas harmadik, mely nem akar úgy lenni, mert már megvan. 20 évig éltek a holdog házasa-g gyönyöröt együtt, élvezték a puszták szabad szerelmét, pap, templom, áldás nélkül. De vasár-nap megtértek, s díszes csapat kíséretében trom-bila harsogás közt bevonultak a városba s örök hűséget esküdtek egymásnak oltár és pap előtt. Az esküvő után táncolva vonultak végig a váro-son, s érdekes, hogy a koszorús lányok egyike, meg az egyik elszánt trombitás a holdog fiatal párnak természetesen s most már törvényes gyer-mekei voltak. Így értesültünk, hogy a fiatal pár nász utazást egyelőre nem tesz.

— A bíróság szabadságon. Eljöttek a tik-kasztó meleg nyári napok. Elecsendesül a hivatalok-ba s munka, siet pihenni mindenki, ki egész esztendőn át küzdött fáradozott. A helybeli kir. járásbírósnágnál a vakáció így oszlik meg: Saáry József kir. járásbíró április 24-től — 28-ig, augusztus 10-től — szeptember 15-ig, dr. Schick Ferenc kir. albiró augusztus 3-tól — szeptember 14-ig. Aczél József kir. albiró július 5-től — augusztus 10. szeptember 16—20-ig, dr. Szász Ferenc kir. albiró június 20-tól — augusztus 2-ig, Szentkirályi Sándor aljegyző szeptember 2—29-ig.

— Az ellenállhatatlan szerelem. Van, aki öl szerelemből, van aki meghal szerelemben. Sőt a legmodernebb lovagi hódolás jele a viráglopás. Szép tulipán díszlett Györfi Béla helybeli lakos kertjében. A késő esti órákban arra félt andal-gó Vrecsics Antal szigjártó tanoncz és szerel-mes sóhajtok közt szemet vetett a tulipánra s azt egy hajos markusházi leánykának adta, akit azonban diskretilóhól a fiatal Don Juan nem nevez-tett meg. Feljelentették, de remélhetőleg a nemes indok meghatja a bíróság zord szívét, mert haj, a virágnak megiltani nem lehet . . .

Apró hirdetés.

Könyvtár órák. A muraszombati gazdakör könyvtára nyitva van naponta délelőtt 11—12 óráig a titkári hivatalban. — A Dunántúli Köz-művelődési Egylet könyvtára pedig szerdán dél-után 1—2 óráig áll a közönség rendelkezésére az állami óvodában.

Üzleti- és zsebkönyvek írószerek

a legjutányosabb árban kaphatók **Balkányi Ernő** könyv- és papirkereskedésében Muraszombat.

944/1907. tkv. sz.

Árverési hirdetés.

A muraszombati kir. bíróság, mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szent-Gotthárdi Takarékpénztárnak végrehajtonak Meitz Anna dióslaki lakos végrehajtást szenvedett elleni 800 korona tőkekövetelés, ennek 1905. évi október 1-től járó 6% rendes kamatai, 8% késedelmi kamata, 66 kor. 32 fill. per. 25 kor. 60 fill. végrehajtási és 35 kor. 65 fillér árverés kérvényezési költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. járásbíróság, mint tkkvi hatóság területén levő, a dióslaki 43. sz. tjkvbeni A. I. 15. sorsz. 170/a/1. hrsz. 25. házszámu birtokra 852 koronában megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik s arra hatámapul

1907. évi május hó 31. (harminczegyedik) napjának d. e. 10 órájára Dióslak község házához kitűzetett azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlan esetleg a kikiáltási áron alul is eladtni fog.

Bánatpénzül letendő a fentebb említett ingatlan kikiáltási árának 10%-át.

Árverezni szándékozik tartoznak a bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni avagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltattani.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5% kamattal a muraszombati kir. adóhivatalnál.

Árverési hirdetésny kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telegkönyvi hatóságnál és Dióslak község házában megtekinthetők.

Kelt Muraszombatban, a kir. járásbíróság mint tkkvi hatóságnál, 1907. márczius 6.

Dr. Schick, kir. albiró.

100 drb cigaretta hüvely
12 krajcártól feljebb. — Kapható
Balkányi Ernő papirkereskedésében Muraszombat.

Védjegy: „Horgony“

**A Liniment Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

poléta

egy régióknak bizonyult háziszert, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult **köszvényél, ceuznál és meghűléseknel,** bedörzsöléskeppen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozban van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és ügyszólván minden gyógyszerertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerertára az „Aranyorszlánhoz“,

Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Vasuti utmutató

Magyarország összes menetrendével és vasuti térképével. Kapható Muraszombat, Balkányi Ernő könyvkereskedésében. — Ara 40 fillér.

Szobafestő és mázoló! Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy Muraszombaton, Uj-ut 205. szám (Szel-féle ház)

szobafestő és mázoló munkát

olcsón, jól és a mai kornak megfelelően vállalkok. A miért is a nagyérdemű közönség szives pártfogását kérem, vagyok teljes tisztelettel

Egy levelezőlap értesítésre pontosan megjelenek.

Paurics Máté,
szobafestő és mázoló.

Gyorsszámoló

Népies olvasmányok

Szerelmi levelező

Kapható

Balkányi Ernő
könyv- és papirkereskedésében Muraszombat.

Álmoskönyv

használt, keményebb fajtájú, különféle alak, tűzrakáshoz is nagyon alkalmas; eladó Balkányi Ernő papirkereskedésében Muraszombat.
Kilója 12 fillér. 5 kilónál kevesebb nem lesz eladva.

Csomagoló papír

A szappan, amely az egész munkát elvégzi:

Sunlight Szappan

PÉNZ, IDŐ és MUNKA—megtakarítás mellett a ruha még is szebb, mint valaha.

Egyedüli elárúsító **ASCHER B. és FIA** Muraszombat és Bellatinc.

Lokomobilok, Gőzcséplőgépek, Benzinmotorok, Aratógépek, Talajmivelő Eszközök, Teljes Malomberendezések, stb. stb.

Kívánatra szívesen küldünk árjegyzéket és költségvetést.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTARSASÁG

A Magyar Kir. Államvasutak Gépgyárának Vezérügynöksége, Budapest.

Nyomatott Balkányi Ernő gyorsajtóján, Muraszombatban.